

ת"פ 37750/08/18 - מדינת ישראל נגד יאיר רגב

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 37750-08-18 מדינת ישראל נ' רגב

בפני
בעניין: כבוד השופטת ענת חולתא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
יאיר רגב

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. ביום 28.11.19 ניתנה הכרעת דין בעניינו של הנאשם.

הנאשם זוכה מהוראות החיקוק 1-3 בהיעדר התייצבות אחד העדים מטעם המאשימה והודעת המאשימה, כי לא תעמוד על הרשעה בעבירות אלה.

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של איסור הכנסת בעל חיים, לפי סעיף 12(3) לחוק עזר גנים לאומיים ושמורות טבע, תשכ"ז - 1967.

2. במסגרת הכרעת הדין נקבע, כי ביום 1.4.2018 הכניס הנאשם את כלבו לשטח הגן הלאומי עין עבדת, בניגוד לשילוט האוסר הכנסת בעלי חיים לשטח הגן הלאומי.

טענות הצדדים

3. **ב"כ המאשימה** עתר להטיל על הנאשם קנס בגובה שילוש סכום הקנס המקורי (העומד על סך 1,095 ₪) וכן התחייבות.

המאשימה טענה, כי הנאשם ניהל משפט במלואו, עמד על הבאת עדין ועל כן יש לגלם במסגרת גזר הדין את עלויות ההליך, בהתאם לכוונת המחוקק כשמדובר בעבירות ברירות משפט.

4. **הנאשם** מיקד את טענותיו בהתנגדותו לקביעות שבהכרעת הדין, ובהבעת אמירות מתריסות בשפה שאינה מכובדת כלל ועיקר, הן כלפי המאשימה והן כלפי בית המשפט. בית המשפט ניסה למקד את הנאשם בטיעונו לשיקולים העשויים להיות רלוונטיים לעונש, אך סירב להציג טענות ענייניות והודיע שאין בכוונתו "להתרפס" בפני בית המשפט. הנאשם הודיע, לשאלת בית המשפט, שאינו מעוניין להגיע שוב לבית המשפט.

קביעת מתחם העונש ההולם:

5. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
6. הנאשם הורשע במקרה זה **באירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע את מתחם העונש ההולם לאירוע זה בלבד.
7. בבסיס העבירה בה הורשע הנאשם עומדים ערכים הקשורים בצורך בשמירה על הסדר הציבורי בשמורות הטבע ובגנים הלאומיים, בשמירה על זכותו של הציבור כולו ליהנות מערכי הטבע וכן מהצורך לשמור על מערך האיזונים העדין שבין הצורך בשמירה על ערכי הטבע - חי, צומח ודומם - ובין הצורך והרצון לאפשר לציבור ליהנות מערכי טבע אלה, להנאתם ולמען הדורות הבאים. המאשימה היא האמונה על פי החוק על ההסדרה, ההכוונה והאכיפה, קרי, על מדיניות הגשמת הערכים הללו והאיזון ביניהם.
8. במקרה זה הכניס הנאשם לתוך שטח הגן הלאומי כלב, וזאת בניגוד לשילוט שבמקום. בהתאם לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה **שהוכחו** במהלך המשפט, קיים במקום שילוט ברור שהנאשם במהלך ביקורו במקום **בהכרח** חלף על פניו, בנוסף לאמור בעלון המחולק למבקרים. כמו כן, בעת המפגש עם הפקח היה הנאשם בדרכו החוצה לקראת השלמת הביקור ואין מדובר בפרק זמן זניח שבו בוצעה העבירה. מאידך גיסא, לא נגרם נזק קונקרטי כתוצאה ממעשי הנאשם - לא לאיזה מערכי הטבע שבמקום ולא למי מהמבקרים במקום.
9. בנסיבות אלה אני קובעת, כי רמת הפגיעה בערך המוגן במקרה זה היא בינונית-נמוכה.
10. על פי סעיף 40 לחוק העונשין, מצבו הכלכלי של הנאשם יהיה שיקול בקביעת מתחם הקנס ההולם. במקרה הנדון, הנאשם לא העלה כל טענה הנוגעת למצבו הכלכלי ואין בפני נתונים המצדיקים קביעת מתחם ענישה שונה מהמקובל.
11. גובה הקנס המקורי בגין הכנסת בעל חיים לגן הלאומי הוא 365 ₪. בהרשעה שניתנת לאחר קיום משפט בגין הגשת בקשה להישפט, גובה הקנס המינימלי המקובל הוא כפל הקנס, קרי 730 ₪. בנסיבות המקרה, בשים לב לעוצמת הפגיעה בערך המוגן, מתחם הקנס ההולם נע בין 365 ₪ ל- 2,000 ₪.

שיקולים לקביעת העונש בתוך המתחם

12. בתוך מתחם העונש ההולם יש לתת משקל לעברו הנקי של הנאשם.
13. בכל הנוגע לעצם ניהול ההליך במקרה זה, הרשעת הנאשם בסופו של דבר הינה אך בחלק מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. זאת, לאחר שהמאשימה ויתרה על הוכחת העבירות הנוספות בגין אי התייצבות עד למשפט. משום כך, גם לא הוכחו במשפט חלק מהטענות שבכתב האישום שהיו עשויות להיות רלוונטיות לעניין העונש.

בסופו של דבר, בקשת הנאשם להישפט הובילה לכך שהורשע בפחות עבירות, ובנסיבות מקלות יותר מאלה שנטענו כלפיו קודם לכן. בנסיבות אלה של הזיכוי, אין לזקוף את עצם ניהול ההליך באופן מלא, כמקובל בעבירות ברירת משפט.

14. מאידך גיסא, המאשימה הבהירה עמדתה בנוגע לניהול ההליך כבר בראשיתו והדברים הוסברו לנאשם וכן הוסברה לו המשמעות המשפטית של הדברים.

15. בהקשר זה יש להתייחס גם להתנהלותו של הנאשם ויחסו המתריס והבוטה הן כלפי העד, הן כלפי התובע והן כלפי בית המשפט. זאת, גם כאשר בית המשפט ניסה למלא את תפקידו בהיות הנאשם לא מיוצג, להסביר לו את משמעות ההליך ומשמעות התנהלותו. הנאשם הגיב לניסיונות בית המשפט באופן בוטה ומתריס תוך השמעת ביטויים שאינם ראויים להישמע באולם בית המשפט. דברים אלה תועדו בפרוטוקול למן הדיון הראשון וכלה בדיון האחרון.

16. לאחר הרשעת הנאשם, במסגרת הטיעון לעונש, ואף שניתנה לנאשם האפשרות לעשות כן, הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, לא הביע חרטה אלא תקף את הכרעת הדין, את מדיניות המאשימה ואת התנהלות בית המשפט - שוב, בביטויים גסים ובוטים המלמדים על מידה פעוטה של כבוד לרשויות, למערכת אכיפת החוק ולהליך המשפטי.

17. בנסיבות אלה, אני סבורה כי קיימת במקרה זה הצדקה מיוחדת לשיקולים של הרתעת היחיד.

סוף דבר:

18. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, את השיקולים המצדיקים הקלה בגובה הקנס מזה, ואת השיקולים המצדיקים החמרה בגובה הקנס מזה, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. קנס בסך 900 ₪, או 9 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם לכל המאוחר עד יום 15.2.20.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 2,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הורשע וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

הנאשם יחתום על ההתחייבות לכל המאוחר עד ליום 15.2.2020. הנאשם רשאי לחתום על ההתחייבות בבית המשפט בבאר-שבע.

לא יחתום - ייאסר למשך 10 ימים.

19. המזכירות תודא המצאת גזר הדין לצדדים.

תשומת לב המזכירות לפרטי ההמצאה לנאשם, כפי שמסרם בדיון מיום 8.4.2019.

20. זכות ערעור כחוק - בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע.

ניתן היום, כ' כסלו תש"פ, 18 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.